

voor de Spiegel en hield me scherp met zijn commentaar.' Met een snelle redactieboot maakten ze ook toertochten door Nederland, het liefst over het Wad om zoveel mogelijk materiaal in voorraad te hebben. 'Ik herinner me een prachtige tocht van Lelystad via Kampen over de IJssel en door naar Lobith. Ik zie nog de prachtige ochtendmist in de grindgaten voor me.'

Tersailing

'De zwaarste "fototocht" was op 2 juli 1989 toen een vloot van vijftig grote zeilschepen van Terschelling naar Londen zou gaan varen. Om half acht 's morgens zou de vloot de haven van Terschelling al verlaten. 's Morgens in alle vroegte reden we met de trailer achter de auto naar Makum waar we de boot te water konden laten. Naar de sluis bij Kornwerderzand was een peulenschil, maar eenmaal op het Wad stond er NW wind, kracht 7 en het was afgaand tij.

In de geulen liep een zware zeegang, dus werd met de motor los (zodat hij bij aan de grond lopen omhoog zou komen) over zo ondiep mogelijk water gevaren. Uiteindelijk kwamen we met veel afsteken, behoorlijk doorweekt, tegenover de haven van Terschelling uit, terwijl de schepen op de motor naar buiten kwamen. Het Schuitengat was toen nog diep genoeg en al varende zetten zij zeil en wij voeren al fotograferende mee richting Noordzee. Eenmaal in het zeegat waren de golven door de wind tegen tij, niet overdreven, 3 meter hoog. Terwijl ik de boot met de kop op de golven hield om zo min mogelijk water over te krijgen, knipte Theo zijn cassettes vol met schepen die onder klein zeil naar buiten kwamen. We volgden ze nog een stukje boven Vlieland, en wilden toen terug naar Kornwerderzand.

Dat was eenvoudiger gezegd dan gedaan, want boven op een golftop keek je omlaag in een ruim drie meter diep gat. Ik hoor Theo nog roepen: 'Willem, we verzuipen, zet die boot op het strand!' Dat was geen optie, want je kon niet precies zien waar de strekdammen haaks op het strand lagen. Heel voorzichtig, heel langzaam op de golftoppen meevarend, voer ik de Vliesloot op waar het tij nog in alle hevigheid naar buiten liep. Na een, voor ons gevoel, eindeloze tijd kwamen we bij de haven van Oost-Vlieland aan en het eerste dat we deden was ons drogen onder de handdrogers in het

boven: Opname tijdens het jaarlijkse Skouspul van Jachtwerf Van der Meulen

rechts: Een overnaadse romp in aanbouw bij Nico Bakker in Kampen. Theo maakte er een fotografisch kunstwerkje van

onder: Theo Kampa is met stormweer graag in Zandvoort of IJmuiden. Natuurgeweld blijft boeien

toiletgebouw. De enige gedachte die midden in het zeegat bij me was opgekomen: is het me dit allemaal waard? Uiteindelijk kwamen we thuis met een omslag en drie foto's bij een artikeltje over Tersailing...'

Telkens een nieuwe invalshoek

Elk jaar bedacht Theo Kampa weer een andere invalshoek om variatie in de fotografie te brengen. Theo werkte graag met filters en verschillende lenzen. Bij witte, saaie luchten werd er een verlopemd blauw filter op de lens van de Hasselblatt geschoven om wat kleur in de lucht te krijgen. We praten immers over het analoge tijdperk, en dat was een heel ander verhaal dan de mogelijkheden die er nu zijn met beeldbewerking. Je moest ook zuinig zijn met materiaal want er gingen maar 12 opnamen op een cassette en voor elk beeld had je

soms twee of drie opnamen nodig met wisselend diafragma, om zoveel mogelijk dieptescherpte te krijgen. Want de kwaliteit van zijn werk stond en staat voorop. Hij blijft net zo lang proberen tot het resultaat perfect is.

'In al die jaren hebben we samen wel een miljoen kilometer in de auto gezeten,' schat Wim de Bruijn. 'Nog steeds hebben we nooit gebrek aan gesprekstof. Sinds dit seizoen hebben we de dinsdag als zeldag ingesteld. Op de dinsdag kun je 'Krabbel en Babel', zoals we wel worden genoemd, vinden op de Kager Plassen. We zeilen dan heel ouderwets, zonder motorgebruik met mijn 6,70 m lange en in 1926 op Java van teak gebouwde *Antiki*, langs alle plekjes waar je redelijkerwijs kunt komen. Opvallend is dat we tot nog toe maar heel weinig andere zeilers zijn tegengekomen. Je zeilt daar zoals het in de jaren zestig was. De plassen (bijna) helemaal voor je alleen! Dat is echt genieten en watersporten zoals het is bedoeld. Als het aan ons ligt, gaan Theo en ik nog even door, want het plezier in het maken van artikelen is nog onverminderd.'

Kijk eens op www.theokampa.nl voor een uitgebreide selectie van Theo's mooiste foto's.

